

SULATTAAKO

HÄN

MIEHEN

JÄÄSYDÄMEN?

*Kreivin
Käsivarsilla*

SARA
MEDBERG

KREIVIN KÄSIVARSILLA

Sara Medberg
KREIVIN KÄSIVARSILLA

Kirjailija

Sara Medberg on teologian maisteri ja kirkkohistorian tohtoriopiskelija. *Kreivin käsivarsilla* on hänen toinen romaaninsa. Teos käsittelee esikoisromaanin *Holhokin* tapaan Medbergin akateemista tutkimusaihetta - tyttöjen kasvatusta ja nuorten naisten elämää 1700- ja 1800-luvuilla - kaunokirjallisesta näkökulmasta. Medbergin kirjat kuvaavat nuorten suomalaisten ja ruotsalaisten neitojen elämää samassa hengessä kuin tunnetun englantilaisen kirjailijattaren Jane Austenin (1775-1817) klassiset teokset, joista ei puutu romansseja eikä seikkailuja.

Tapahtumat sijoittuvat historiallisten linnojen ja kartanoiden viehättävään miljööseen ja kiidättävät lukijan myös kaupunkien huvielämän pyörteisiin: tanssiaisiin, kutsuille ja vaunuajeluille. Näiden lomaan kietoutuu tietoa aikakauden muodista, sisustuksesta, tapakulttuurista sekä vanhanajan keittotaidosta sokerileipineen, mantelileivoksineen, konveh-teineen ja muine herkkuineen. Samalla romaanit luovat silmäyksen Suomeen ja Ruotsiin aikana, jona naimisissa olevat ja naimattomat naiset eivät holhoojärjestelmän puitteissa olleet täysivaltaisia. Millaista oli aina olla riippuvainen miehestä?

Medberg on vastaanottanut useita apurahoja Helsingin yliopiston rahastoilta, Svenska litteratursällskapetilta, Svenska kulturfondenilta sekä Waldemar von Frenckellsin ja Oskar Öflundin säätiöiltä tulevan tohtorinväitöskirjansa kanssa työskentelemistä varten. Hänen kaunokirjallinen työnsä on saanut stipendejä muun muassa Turun Seudun Osuuspankin Säätiöltä sekä Svensk-Österbottniska samfundetilta. Medberg oli myös Harlequin AB Nordic Groupin vuoden 2014 kirjailijakilpailun sekä Harper Collins Nordic -kustantamon vuoden 2015 kirjailijakilpailun semifinaalisti. Hän työstää parhaillaan seuraavaa kirjaansa, joka kirjailijan tähänastisen tuotannon tapaan on historiallis-romanttinen romaani.

© 2020 Sara Medberg

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

978-952-80-3183-3

SOLI DEO GLORIA

Luku 1

Uplanti, 1817

”Isabella! Tule heti tänne!”

Nuori vaalea neito, joka oli istunut lukemassa vinttikamarissa, hyppäsi jaloilleen. Hän heitti kirjan sängylle ja ryntäsi kohti ovea. Oikea jalka osui kipeästi sängynjalkaan, käsi tavoitteli messinkistä ovenkahvaa. Kevein askelin hän juoksi vintin hämärän läpi kohti palvelijoiden rappusia. Illan harmaa valonkajo siilautui pienen ikkunan läpi, tuuli ulvoi herraskartanon nurkissa. Kaukaa kuului ukosen jyrinää, tummat pilvet vyöryivät horisontista lähemmäs ja ensimmäiset sadepisarat putosivat. Syyskuun painostava kuumuus alkoi viimein irrottaa otettaan.

”Voi ei”, Isabella Ehrenfelt mutisi melkein kompastuessaan hameisiinsa kiirehtiessään rappusia kohti. ”Täti Swan inhoaa odottamista. Minun täytyy ehtiä alakertaan ennen kuin hän tulee tänne ylös.”

”Typerä tyttö, missä sinä olet?” Ärtynyt ääni vahvisti Isabellan pahat aavistukset. Täti vaikutti olevan huonoimmalla tuulellaan. ”Ei kiitollisuuden häivääkään! Onko liikaa vaadittu, että olisit saapuvilla kun vanha naisparka tarvitsee sinua?”

Voimakastahtoinen ja kurinpitoa rakastava täti Swan tuskin oli säällittävän, elämänsä ehtoota vietävän naisen perikuva, ajatteli Isabella kiitäessään Suuren Gallerian läpi. Rivi tuimailmeisiä esi-isiä tuijotti Isabellaa seinällä riippuvista muotokuvista. Kynttilälampettien valo heijastui kultaisista tau-lunkehyksistä ja heitti lattialle häälyviä varjoja.

Henki kurkussa Isabella pyyhälsi kulman ympäri ja jatkoi matkaa kohti suuria, eteisaulaan johtavia rappusia.

”Täytyykö minun tulla hakemaan sinut?” Täti Swanin silkkipuku kahisi ja hänen sisäkenkiensä kannat kopisivat kivilattiaa vasten. Äänistä päätellen hän oli aikeissa laittaa uhkauksensa täytännön.

Isabella nielaisi. Kaartuvat marmoriporaat näyttivät olevan toivottoman kaukana. Hän ei ikinä ehtisi alakertaan ennen kuin täti tulisi ylös ja silloin hän olisi vaikeuksissa. Täti ei antanut minkään rikkeen lipua ohi rankaisematta. Kun Isabella oli edellisen kerran suututtanut tädin oli hän saanut kuurata lattiaa kokonaisen viikon.

Äkkiä ulko-oven takaa kuului ääniä. Seuraavassa hetkessä joku käytteli kovakouraisesti ovenkolkutinta. Täti Swanin askelet pysähtyivät ja Isabella käytti tilaisuutta hyväkseen rynnätäkseen hengästyksissään alas pääportaita. Hän näki tädin tuijottavan kohti ulko-ovea, ryppyinen käsi piteli kaiteesta ja soma sisäkenkä oli asetettu portaiden alimmalle askelmalle. Tädin raskas violetti silkkipuku kimmelsi kristallikruunun kynttilöiden valossa. Lakeija kiiruhti eteishallin poikki katsomaan, kuka uskalsi häiritä syrjäisen kartanon iltarauhaa.

”Kuka se on?” tiedusteli täti Swan jäisellä äänellä. ”Eivätkö he tiedä, että on epäkohteliasta ilmaantua vierailulle näin myöhään?”

Sitten kaikki tapahtui nopeasti: lakeija avasi oven, ryöppy sadevettä syöksähti sisälle ja tuuli huokaisi valittavasti. Se tempasi oven kauhistuneen lakeijan kädestä ja ovi iskeytyi räsähtäen kar-

tanon valkeaksi kalkittua ulkoseinää vasten. Häikäisevä salama halkoi taivasta, Isabella sokaistui kirkkaasta valosta ja kadotti jalansijan. Kirkaisten hän putosi alas rappuja.

Epätodellisen silmänräpäyksen ajan Isabella näki edessään ovea kolkuttaneen nuoren miehen. Miehellä oli veistokselliset poskipäät ja noenmustat silmät. Sadepisarat virtasivat pikimustista hiuksista moitteettomasti solmitulle kaulaliinalle. Viitta oli läpimärkä.

”Neiti Ehrenfelt, tapaamme jälleen.” Valkoinen hammasrivistö välähti hämärässä miehen hymyillessä tuimasti. Hänen takanaan sateessa seisoi toinen herra, joka oli salskea kuin muinainen viikinki.

Isabellalla ei ollut mahdollisuutta kertoa tummalle muukalaiselle, ettei hänellä ollut aavistustakaan siitä kuka tämä oli, sillä hän kierähti mitä epäeleganteimmalla tavalla viimeiset porrasaskelmat alas. Isabellan putous pysähtyi äkillisesti hänen kohdatessaan eteisaulan lattian ja vaipuessaan kasaan tuntemattoman miehen hyvin kiillotettujen saappaiden viereen.

Täti Swan tarrasi Isabellan käsivarteen ja ravisteli neitoa. ”Kömpelö tyttö, ylös siitä!” pauhasi hän. ”Pitäisihän sinun pystyä kulkemaan portaita alas ilman että kaadut. Mutta kuten olen aina sanonut, sinusta ei ole mihinkään.”

”*Madame*, hillitkää itsenne”, murahti muukalainen. Hänen luja otteensa täti Swanin ranteesta esti vanhempaa naista antamasta Isabellalle raikuvaa korvapuustia. ”Olen tullut noutamaan holhotini.”

”Holhottinne?” toisti täti Swan niin äärimmäisen hämmästyneesti, että se joissain muissa olosuhteissa olisi saattanut olla koomista. ”Isabellalla ei ole muita elossa olevia sukulaisia kuin minä!”

”Pitää paikkansa”, totesi mies tyyneesti ja nosti Isabellan syliinsä, ”mutta hänellä on holhooja kuten varmasti tiedätte. Lähdemme saman tien. Toivotan teille hyvää iltaa.”

Kuin omituisessa unessa tunsu Isabella, että mies kääntyi kannoillaan kannatellen häntä kuin hän ei olisi painanut höyhentä enempää. Enkä luultavasti painakaan, ajatteli Isabella sekavasti. Täti Swanin mukaan köyhät sukulaiset eivät tarvinneet yllimmästä ruokavaliota vaan kovaa työtä ja kunnioittavan asenteen hyväntekijöitään kohtaan. Oli aivan eri asia että täti itse rakasti leivoksia ja konveheteja. Hän oli varakas nainen ja omasi siksi oikeuden syödä mitä tahtoi.

Lakeija oli juuri ehtinyt sulkea ulko-oven ja muukalainen potkaisi sen auki. Hän harppoi kynnyksen yli Isabella käsivarsillaan. Miehen toveri loi eteishalliin kokoontuneisiin palvelijoihin varoittavan katseen, kohotti hattuaan kalmankalpealle täti Swanille ja paiskasi oven kiinni. Samassa hetkessä taivaan portit aukesivat ja kaatosade iskeytyi täydellä voimalla vasten Isabellan kasvoja. Hän tajusi, ettei kysymyksessä ollut uni vaan että nämä kaksi herraa todella olivat ryöstämässä häntä tädin luota.

Miehet pinkoivat puolijuoksua tädin kartanoa ympäröivän puutarhan halki. Heitä ei vaikuttanut lainkaan huolettavan, että ilma oli muuttumassa täydeksi myrskyksi. Sade piiskasi maata, tuuli vin-kui ja ravisteli puiden latvoja. Isabella näki, että

Kreivin Käsivarsilla

SARA MEDBERG

Henkeäsalpaava rakkaustarina empireajan seurapiireissä!

Eräänä myrskyisenä syysiltana tumma muukalainen ryöstää neiti Isabella Ehrenfeltin mukaansa tämän tädin kartanosta. Mies väittää olevansa Isabellan edesmenneen isän ystävä, kreivi Constantin. Hänen mukaansa Isabella on vaarassa ja taatakseen neidon turvallisuuden on kreivin naitava tämä.

Salaperäisten tapahtumien seurattessa toisiaan ja tuntemattoman vihollisen lähestyessä Isabellan ja kreivi Constantinin on ryhdyttävä yhteistyöhön. Mutta voiko Isabella tuntea olonsa turvalliseksi kreivin käsivarsilla?

"Romanttista viihdettä Jane Austenin malliin"

Turun Sanomat Sara Medbergin Kultaportin kaunottarista (Otava 2018)

Cover by Angela Haddon Book Cover Design
www.angelahaddon.com

ISBN 978-952-80-3183-3